

Sygn. akt X GC 470/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący SSO Barbara Przybyła

Protokolant Joanna Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2015r. w Gliwicach

na rozprawie

z powództwa **M. P.**

przeciwko **(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.**

o zapłatę

1) oddała powództwo,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3 617,00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście 00/100) złotych tytułem kosztów procesu.

SSO Barbara Przybyła

Sygn. akt X GC 470/14

UZASADNIENIE

Powód M. P. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwoty 82.253 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C., jako pierwotnym wierzycielem pozwanej.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż dochodzone pozwem należności wynikały z rozliczeń pomiędzy spółkami (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C. i pozwaną działającymi, jako konsorcjum firm o nazwie Z. (...) powołane umową z dnia 5 listopada 2008 r. celem likwidacji zagrożenia pożarowego na terenie hałdy w Z. na zachód od ulicy (...), a firmą (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w B..

W nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż sama regulowała należności względem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B..

Pozwana wskazała także, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. nie była odpowiedzialna za zobowiązania pozwanej wobec (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B..

Zdaniem pozwanej nie była ona dłużniczką (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C., a przez to również nie była odpowiedzialna względem powoda.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 5 listopada 2008 r. pozwana zawarła z B. i W. N. oraz (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C. umowę konsorcjum, w ramach której konsorcjanci zobowiązali się do likwidacji zagrożenia pożarowego terenu obejmującego zwałowisko odpadów powęglowych w Z. na zachód od ul. (...). Każdy z konsorcjantów uzyskał prawo do wynagrodzenia za usługi lub dzieło wykonywane w ramach konsorcjum. Ustalono także udział w zyskach i stratach: pozwana - 40%, B. i W. N. – 10%, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. - 50%

(dowód: umowa konsorcjum – k. 10-13).

W dniach od 6 lipca 2009 r. do 23 lipca 2009 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. zapłaciła na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. łącznie kwotę 53.277,40 zł. W tytułach przelewu wpisano: zapłata za firmę (...), zapłata faktury nr (...) z firmę (...) sp. zoo, zapłata za fakturę pro forma (...) za firmę (...)

(dowód: potwierdzenia wykonania przelewów – k. 7-9).

W dniu 3 marca 2010 r. powód zawarł ze spółką (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w C. umowę przelewu wierzytelności, na którą złożyła się należność główna w kwocie 53.277,40 zł, wynikająca z zapłaty przez wskazaną spółkę zobowiązań fakturowych pozwanej w stosunku do firmy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.. W tym samym dniu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. poinformowała pozwaną o cesji wierzytelności (dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 4-5; zawiadomienie – k. 14).

W dniu 15 marca 2010 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 207.432,37 zł (dowód: wezwanie do zapłaty – przesądowe – k. 15-16).

W dniu 4 lipca 2012 r. powód zawiadomił pozwaną do próby ugodowej, jednakże do zawarcia ugody sądowej nie doszło (dowód: wniosek o zawiadomienie do próby ugodowej – k. 17; protokół z dnia 28 września 2012 r. – k. 18).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone i wskazane powyżej dokumenty, uznając zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy za wystarczający, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy i nie wymagające uzupełnienia.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność treści dokumentów, nie dopatrył się też żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na podważenie ich wiarygodności i dlatego uwzględnił fakty z nich wynikające w całości, w szczególności w świetle faktu, iż żadna ze stron nie sprzeciwiała się co do ich treści.

Sąd zważył, co następuje.

Powód wywodził swoje roszczenia z treści umowy cesji wierzytelności.

Co do tego, że rzeczywiście doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności nie istnieją wątpliwości, a to z uwagi na dołączoną treść umowy.

Tym niemniej, aby skutecznie dochodzić wierzytelności, bez względu na to czy czyni to cedent czy cesjonariusz, czyli dotychczasowy wierzyciel, czy osoba, która nabyła wierzytelność to każdego z nich obowiązuje wykazanie, że taka wierzytelność rzeczywiście istnieje.

Nie jest wystarczającym do tego przedstawienie dowodów, że dokonano przelewu określonych kwot i że na tych przelewach istniał zapis: zapłata za pozwaną spółkę, w tym wypadku spółkę (...). Trzeba wykazać istnienie tej wierzytelności, tzn. to, że rzeczywiście spółka (...) była dłużnikiem cedenta, z czego wynikały te zobowiązania i przede wszystkim, że spółka (...) zgodziła się na to, aby dokonano za nią zapłaty bądź, że wystąpiły inne przesłanki wynikające z art. 518 k.c.

Zgodnie z art. 518 § 1 kc. osoba trzecia, która spłaca wierzyciela, nabywa spłaconą wierzytelność do wysokości dokonanej zapłaty:

- 1) jeżeli płaci cudzy dług, za który jest odpowiedzialna osobiście albo pewnymi przedmiotami majątkowymi;
- 2) jeżeli przysługuje jej prawo, przed którym spłacona wierzytelność ma pierwszeństwo zaspokojenia;
- 3) jeżeli działa za zgodą dłużnika w celu wstąpienia w prawa wierzyciela; zgoda dłużnika powinna być pod nieważnością wyrażona na piśmie;
- 4) jeżeli to przewidują przepisy szczególne.

Jeżeli zatem powód twierdził, że wierzytelność którą na był jest wierzytelnością którą posiadała spółka (...), na skutek spłaty zobowiązań pozwanego- to rzeczą powoda było wykazanie , że ta spółka spłacając pozwanego czyniła to w okolicznościach opisanych w punkcie 104 §1 art. 518 kc.

Spółka ta nabyłaby te wierzytelności, gdyby płacąc za spółkę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w B. była sama zobowiązana do tej zapłaty i była odpowiedzialna za ten dług bądź, jeżeli przysługiwałoby jej prawo, przed którym spłacona wierzytelność ma pierwszeństwo zaspokojenia albo jeżeli działała za zgodą dłużnika.

Żadna z tych okoliczności nie została wykazana.

Podobnie, jak nie zostało wykazane to, że w ogóle spółka (...) była zobowiązana do zapłaty takich kwot i z jakiego tytułu.

W związku z tym, że powód nie wykazał wszystkich tych okoliczności, to fakt powoływania się na to, że do tej pory pozwana spółka tej wierzytelności nie kwestionowała nie jest wystarczającym dowodem na to, by uzyskać wyrok uwzględniający to roszczenie. Pozwana spółka nie kwestionowała wierzytelności w ten sposób, że po prostu milczała. Pozwana nie miała obowiązku reagować na wezwania do zapłaty, na próby ugodowe, w związku z tym jej milczenie nie może być w takiej sytuacji uznane za uznanie długu.

Po wniesieniu sprzeciwu został on doręczony stronie powodowej i stroną powodową zobowiązano do złożenia wniosków dowodowych celem wykazania tej wierzytelności i wezwanie to zostało doręczone 15 grudnia 2014 r.

Powód nie przedstawił żadnych dowodów. Powód może nie dysponować żadnymi dowodami, które wiązały się z dokumentami wystawionymi przez pozwaną spółkę. Mógł jednak wykazywać istnienie wierzytelności spółki (...) dowodów czy to pisemnych czy w postaci zeznań świadków, osób związanych ze spółkami (...). Żadne takie dowody nie zostały zgłoszone w związku z tym roszczenie powoda, jako nie udowodnione podlegało oddaleniu, a to z uwagi na niespełnienie obowiązków wynikających z treści art. 6 k.c. i 232 k.p.c., które to przepisy nakładają na stronę, która z faktu wywodzi skutki prawne, obowiązek przedstawienia dowodów celem wykazania tych faktów.

To nie pozwany miał wykazywać, że powodowi nie przysługiwała ta wierzytelność, to powód miał przedstawić dowody wskazujące na to, że rzeczywiście wierzytelność której dochodzi rzeczywiście istnieje i powstała w takich

okolicznościach, jak wskazał i mu przysługuje. Temu obowiązкови powód nie sprostał i dlatego Sąd oddalił powództwo.

O kosztach orzekł po myśli art. 98 k.p.c. Są one konsekwencją przegrania procesu i na koszty te składają się koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych, zgodnie z wnioskiem strony pozwanej tj. wynagrodzenie adwokackie w kwocie 3 600zł zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) i opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł (art. 1 ust. 2 Ustawy o opłacie skarbowej).

SSO Barbara Przybyła